

SPOMINI NA ŠROP BILEĆA
pitomac 54. klase od 11.3.1977 do 13.10. 1977
vodnik stažist od 14.10.1977 do 2.6.1978

VIII. DEL

Sreda, 1. marec 1978

Prvi del pouka je potekal v učilnici, nato smo odrinili na poligon. Vreme se spreminja enkrat sonce, nato malo dežja. Vojako mora na terenu dež poškopiti, to je že stalnica. Počasi tudi v Bilečo prihaja pomlad. Nekatera zgodnja drevesa že cvetijo. Popoldan sem menjal vodnika Zorka na dežurstvu do zvečer in nato šel še v mesto, ne vem po kaj. Ob desetih sem se vrnil v kasarno. Sedaj pa piši spisek razporeda do polnoči, ker si prej „luftal“.

Četrtek, 2. marec 1978

Zjutraj sveže, čez dan sončno in toplo. Na jutranji telovadbi smo se dobro prebudili in razmigali. Pouk se je pričel v učilnici. Zadnje tri ure je bila N.G. - minometi in kapetan I. klase Kundačina.

Njegova posebnost je „busola lakog tipa“. Popoldan malo počitka in nato kontrola učnih ur v učilnici. Večer je tu in počasi se aktivnosti umirjajo v pripravah za spanje, ko se v nočno tišino zareže glas trobente za „povečerje.“

Petek, 3. do 9. marec 1978

Pusto obdobje, ker se ne dogaja nič posebnega. Pitomci drgnejo pouk po razporedu, mi vodniki spremljamo vod in učimo praktične veščine svoje oddelke. To se ponavlja iz dneva v dan. Ob prostem času berem drugo knjigo Svetinove Ukane, da prebrodim čas.

Petek, 10. marec 1978

Dan namenjen krvodajalski akciji. Večina se je akcije udeležila. Če si darovanje odklonil iz takšnih ali drugačnih omejitev, so te še vseeno malo postrani gledali, kot če nisi pristal, da postaneš član ZKJ. Zdravnik je vsakega vprašal če se dobro počuti in gremo na linijo, kjer smo bili ob štiri decilitre krvi. Poleg tega smo dobili dva dni nagradnega dopusta. To je bilo zelo pomembno. Sledila je močna malica v jedilnici. Popoldan je bilo kopanje in zvečer smo samo popadali v postelje.

Sobota, 11. marec 1978

Danes je leto dni, odkar sem prišel v JLA. Ob dvanajstih sem prevzel dežurstvo v četi in imel kar precej dela s pitomci, ki so bili danes kot sršeni. Ne vem kaj jih je pičilo, ker sem moral uporabiti zgornjo stopnjo vojaške discipline, da sem jih umiril. Ko se komaj oddahneš od ofenzive, ti pride tik pred polnočjo, ko je že vse mirno še vodnik iz 4. voda nalit do kraja. Po kratkem postopku sem še njega nagnal na spanje.

Nedelja, 12. marec 1978

Dopoldan je bilo tekmovanje v streljanju. Pomočnik je nadaljeval z dežurstvom, jaz pa sem odšel na dvoransko strelišče („streljano“), kjer se je izvajalo tekmovanje. S 673 krogi je bila naša četa daleč na prvem mestu. Popoldan sem predal dežurstvo, po kosilu malo počitka in nato odhod v mesto. Odšel sem naravnost do Medana, kamor zadnje čase radi zahajamo. V kasarno prišel pravočasno, da ni nobenih težav s kakšnim zamujanjem.

Ponedeljek, 13. marec 1978

Dopoldan smo izvajali postopke IP (izvidniške patrulje). Vreme je bilo sončno in toplo. Temo je izvajal naš komandir voda podporočnik Antonijević z izdatno podporo nas vodnikov. Določil me je za markiranta. Zasedo sem postavil tako dobro, da se je celo komandirju zdela zaseda imenitna. Pred vodom me je celo pohvalil. Ne vem kaj ima za bregom, ker ta pohvala se mi zdi sumljiva.

Popoldan smo bili vodniki naše čete na strelišču, kjer smo nastreljevali orožje. Z IC namerilnim daljnogledom je glavni orožar potegnil zajca na 80 m kot za šalo. Večerja in počitek. Za danes je dovolj.

Torek, 14. marec 1978

Dopoldan se je zopet vlekel pouk iz teoretičnih in kabinetnih predmetov. Prisoten moraš biti, a vse to smo že enkrat poslušali. Tudi če ne bi rabili biti zraven, se nimaš kam dati.

Sreda, 15. marec 1978

No zdaj pa še to. Vodnik Murćehajić je na „poštedi.“ Dohtar mu je dal bolniški stalež. Poleg vloge namestnika KV imam še cel vod na skrbi. Zdaj sva sama dva v vodu. Mušterić, ki je bil „godišnjak“ je svoje odslužil in odšel domov v Hrvace pri Sinju. Danes je sreda in imamo pravico izhoda v mesto. Haretu sem prepustil vod in odšel v mesto. V učilnici pa že lahko sedi za katedrom in spremlja učne ure. Imel sem malo boljši vžigalnik, pa mi ga je nekdo od naših pitomcev sunil. Zvečer se je vlila ploha. Grmelo in bliskalo je kot na soški fronti. Do kasarne me je prilično namočilo. Kaj sem rinil v mesto, mar bi bil doma v kasarni na suhem.

Četrtek, 16. marec 1978

Zjutraj lepo vreme. Jezen sem zaradi vžigalnika, zato sem izvajal tiho maščevanje. Povečan obseg teka pri jutranji telovadbi in podaljšan interval strojevega koraka, ko smo krenili s piste. Vse to je bilo dovoljeno s ciljem usposabljanja. Bil na pripravah za bojno streljanje.

Petek, 17. marec 1978

Vreme sončno in suho. Pouk poteka s polno paro, saj je že minilo pet mesecev odkar je prišla 56. klasa. Popoldan kopanje. Pitomci so izvajali delo na delovnih točkah. Samo enkrat sem jih „raturil“ zaradi šlamparije pa se delo opravlja odlično.

Sobota, 18. marec 1978

Dopoldan je bil močan naliv, zaradi tega smo bili v učilnici. Uradno smo imeli učne ure, so pitomci počeli vse kar jim je trenutno prišlo na pamet. Na kateder sem znosil začasno zaplenjene revije, stripe, časopise...). Razne revije in stripi so imeli skupno ime „šund literatura“ in je bila prepovedana. Zapleniti nisem smel pisem in osebnih stvari. Malo sem jih pomiril, pa so se spet razživel kot v čebelnem panju. Na koncu pouka so si seveda vsak svoje pobrali nazaj. Zanimivo je to, da sem zopet sam z vodom. Ob dvanajstih sem pobral skupino za stražo in odrinili smo v četo na priprave. Kosilo in ob štirih prevzem dolžnosti. Stražarska služba je potekala tekoče. Na počitek odšel ob polnoči, ko je dolžnost poveljujočega prevzel razvodnik straže.

Nedelja, 19. marec 1978

Ob štirih popoldan smo predali stražo in odšli v četo. Na sebe sem dal novo obleko in šel v mesto. Danes praznujejo god Jožefi. V civilizaciji je to v krščanskem svetu kar velik cerkveni praznik. Doma sva z očetom ta god vedno praznovala. Na mizi je bilo dobrega za pojesti in popiti, zato moram tudi danes kaj dobrega spustiti po grlu. V hotelu sem počakal Lukšiča, mojega pitomca godišnjaka, že poročenega. Prišel je z ženo Rino in odrinili smo do Medana, kjer je sledila večerja in zelo dobro vino. Hotel sem plačati zadevo, ker sem imel god, pa ni nič pomagalo. Rina je plačala vse. Rekla je, da ima kot civilna oseba več denarja, kot mi dva vojaka.

Povratak v kasarno in počitek.

Ponedeljek, 20. marec 1978

Jutro oblačno in toplo, zato smo bili že pri telovadbi zadihani. Odšli smo v Šuhurovo Mahalo na T.O. Poleg komandirja voda sem sam za vse ostale naloge iz usposabljanja. Da je bila mera polna smo imeli temo „sodelovanje pehote s tanki“. Priropotal je T-34, zdaj pa teci gor in dol za njim kot zmešana Marička. Ne vem kaj je bilo pitomcem, delali so vajo kot zmešane kure, ali se bojijo tanka, ne vem. Najtežja naloga je bila tista, ko se je oddelek prevažal na tanku, skočil iz tanka in se razvil levo in desno v strelce. Največja ovira so bili tukaj šinjeli. Nevarno je bilo, da šinjel prime gosenica in te bi povleklo pod transmisijo. Vendar se je vse dobro izšlo in po izvršeni analizi, ki je veliko krat namenjena sama sebi, smo odšli čez strelišče v kasarno. Čiščenje orožja in nato kosilo. Popoldan učne ure od štirih do pol osmih, ko se je obvezno gledal TV dnevnik.

Torek, 21. marec 1978

Danes je prvi spomladanski dan, vendar je po jutranji nevihti spominjal bolj na neurje. Po nebu so parali bliski in gromi, da človeka kar stisne pri duši. Kako neki se godi stražarjem v hišicah. Nevihta se je unesla in delamo po planu. V zgornjem desnem kotu strelišča, gledano od komandnega stolpa je bil izdelan zaklonilnik za metanje ROB. Na pripravah je bilo enostavno, ko so se metale vadbene bombe, čeprav je bil vžigalnik še kako nevaren, če bi eksplodiral v roki. Pitomce smo strpali v zaklonilnik, ki je imel pločevinasto streho. Vsak je imel poleg čelade še enojno „fišeklijo“ za bombo. Vladala je tišina in blede barve na obrazih. Eden od pitomcev doma iz Štajerske mi je celo rekel, da če ga bomba raztrga naj povem ženi, da se je pogumno držal. Prvo sva bombo vrgla midva z vodnikom Murčehajičem. Metanje bombe je vodil komandir čete. Kdor je bombo vrgel prekratko, so delci bombe in kamenja ropotali po pločevini. Ta dan sem bil pošteno moker, ker se je deževje ponovilo. Škornje sem imel tako mokre, da bi lahko v njih domovale žabe. Popoldan učne ure in kopanje.

Sreda, 22. marec 1978

Zjutraj nas je presenetil sneg na vrhu Hađibegovega brda. Bril je strupen severnik. Ob devetih se je veter okrepil in rezalo je do kosti kot cirkularka. Zadnje tri ure smo imeli T.O. Skorajda ni bilo za zdržati tega strupenega mraza. Res nas je hudo zeblo, čeprav je v takih primerih šinjel zlata vreden. Popoldan, ko je bil izhod v mesto, nas več ni zeblo. Do pol devetih sem bil v mestu, nato sem zapustil moja dva prijatelja iz 1. bataljona in odšel v kasarno z namenom, da si ogledam film. Filma danes ni bilo in odšel sem na počitek.

Četrtek, 23. marec 1978

Dopoldan pouk po načrtu. Današnji dan je živo nasprotje včerajšnjemu vetru. Vreme je sončno in toplo. Zadnje tri ure smo imeli na poligonu INŽ. Popoldan učne ure.

Petek, 24. marec 1978

Zjutraj ni bilo telovadbe in pitomci so oblekli nove uniforme, ker imajo izpit iz ONO. Izpit je trajal štiri ure in zadaj v kotu sem od začetka še nekaj poslušal, kako kaj pitomci odgovarjajo, nato sem nekoliko zadremal. Ob devetih je močno padal sneg. Zunaj je vse mokro in blatno. Po končanih izpitih so se pitomci preoblekli v delovne uniforme. Izveden je bil periodični pregled in popoldan kopanje z delovnimi točkami.

Sobota, 25. marec 1978

Po jutranji telovadbi sem cel vod popokal in ga odpeljal na poligon. Tri ure je bilo kar pestro. Bolj potihom so posamezniki godrnjali zakaj moramo biti tu. Odgovor so dobili jasen in glasen, da je tudi to oblika učnih ur. Veter je zopet bril in če zebe mene, bo tudi pitomce. Ob dvanajstih sem šel v strelsko dvorano na trening. Popoldan malo počitka in ob šestih zvečer v mesto. V hotelu je bila vojska razpaljena, ker je bila nova pevka. Zgoraj je bila bolj malo oblečena in prsa so silila iz tistih krpic na plan, vojska pa ploskala. Vsaj meni se je zdelo, da ima glas kot skrhana žaga. V kasarno sem prišel ob enajstih. Ob enih ponoči me je prebudil hrup, ki je prihajal iz spalnice 1. voda. Šel sem pogledati, kaj se dogaja in imel kaj videti. Vodnik Zorko iz Kočevja in moj sodelavec na firmi je bil besen kot ris. Ko sem ga vprašal, kaj se dogaja, bi še najrajši mene lopnil. Namreč nekaj njegovih pitomcev je prišlo močno vinjenih iz mesta in med potjo so pobrali veliko žabo krastačo, ki so jo spečim pitomcem metali na obraze. Kako jih je umiril ne vem, vem le to, da je bil še zjutraj zelo jezen.

Nedelja, 26. marec 1978

Dopoldan sem se spravil na poligon za F.V. In si dobro pretegnil mišice na pehotnih ovirah. Nato sem se potepal pred kantino, ker je bila v notranjosti gneča kot običajno. Samo čakam sem, da se bo od kje prikazal kakšen živčen dežurni šole in nas razgnal. Popoldan sem šel v mesto in ker je preteklo od kosila že dolgo časa, sem postal strašno lačen. V domu JNA sem zmlatil večerjo, da sem se podprl. V kasarni sem bil že ob devetih. Priprava za jutri in počitek.

Ponedeljek, 27. marec 1978

Dopoldan sem bil na pouku, nato sem šel do komandanta bataljona na prevzem dolžnosti dežurnega bataljona. Vodniki stažisti smo pričeli z izvajanjem nalog dežurnega bataljona. Dežurstvo je v redu potekalo.

Torek, 28. marec 1978

Dopoldan na dežurstvu nič posebnega. Enote odidejo po razporedu dela in v prostorih vlada mir. Kot dežurni sem se sprehodil po kasarni s ciljem, da sem videl kako poteka življenje raznih služb in pouk. Ob dvanajstih sem predal dolžnost. Popoldan sem bil prost, ker sem vod prepustil Hariju.

Sreda, 29. marec 1978

Vodnike je potrebno še dodatno usposabljanje in današnja tema je bila „Zakopavanje protitankovskih bojnih min“. To usposabljanje je bilo res zanimivo, kajti vici in prispodobe so kar deževali in smeha je bila polna mera. Z ašovčiči smo grebli ležišča za mine, kot v času šolanja. Dopoldan je hitro minil in popoldan sem jo odrinil v mesto. Pred hotelom sem srečal Vučković Petra in postaja je bila hotel, kje pa naj bi bila drugje. V kasarno sva prišla pravočasno. Verjetno sem v mestu dobil kakšen navdih, da sem se spravil od tem času pisati pismo domov.

Četrtek, 30. marec 1978

Sončno in toplo. Dopoldan smo izvajali pouk po razporedu. Sonce je kar pripeklo in prijela se me je spomladanska utrujenost ali pa lenoba. Komandir voda se je zopet z njegovimi izmišljotinami zopet spravil na mene. Mislim si, ti kar gnjavi, jaz grem čez 60 dni domov, ti boš pa v Bileći enih osem let, da se malo privadiš na klimo.

Petek, 31. marec 1978

Dan je bil oblačen, vendar je bilo toplo. Dopoldan je bilo težišče pouka na izvedbi streljanja na zaporedni številki P-1. To streljanje se je izvajalo s PAP z osmimi naboji v različne tarče na različnih razdaljah. Imel sem sedem zadetkov, zadnji naboj mi je sabotiral. Popoldan kopanje in delovne točke. Delo sem organiziral in do večerje imel mir. Pa smo prebrodili še en mesec.

Se nadaljuje....